

بینگ پنگ بانوان
در انتظار پاسخ ترکیه

تیم ملی تنیس روی میز ایران اواسط شهریور مسابقات قهرمانی آسیا را پیش رو دارد و ملی پوشان اکنون در اردوی آماده سازی هستند. این اردو که از ۱۳ مرداد آغاز شده است تا ۲۵ مرداد ادامه خواهد داشت و نداشتن سهروردی، مهشید اشتری، شیما صفایی، پرنیز حاجیلو و ملیکا کرمی نغرات حاضر هستند. مریم فرعی هم که عضو تیم ملی است کرونا گرفته و این اردو را از دست داد. ایرانمنتش سرمربی تیم ملی در مورد وضعیت آمادگی تیم و ملی پوشان گفت: «تمرینات را در دو نوبت صبح و بعد از ظهر انجام می دهیم. بازیکنان سطح متوسطی از آمادگی را دارند چون به دلیل کرونا در شهرهای شان امکان تمرین مستمر نداشتند. در حال آماده سازی هستیم و اردوی بعدی هم از ابتدای شهریور تا زمان اعزام ادامه دارد. ممکن است قبل از اعزام اردویی مشترک با تیم ملی ترکیه در ایران داشته باشیم که هنوز قطعی نیست. به ترکیه نامه زده ایم که اردویی ۷ تا ۱۰ روزه در تهران داشته باشیم اما ممکن است قطعی نشود. شاید به خاطر شرایط حاد کرونا در ایران موافقت نکنند. منتظر جواب هستیم و گفته ایم که همه پروتکل ها را رعایت می کنیم اما باید ببینیم چه جوابی به ما می دهند.» او در مورد شانس ایران برای قرار گرفتن بین هشت تیم برتر آسیا بیان کرد: «ما در مرحله گذر هستیم چون تیم فعلی با تیم اعزامی به قهرمانی آسیا دو سال پیش ۵۰ درصد متفاوت است. سطح بازیکنان نزدیک شده و نمی توانیم بگوییم صدر صد بازیکن فیکس تیم ملی داریم. این شرایط دائم در حال تغییر است چرا که همه بازیکنان جوان و نوجوانی هستند که اکنون به تیم ملی راه پیدا کرده اند. بنابراین به زمان نیاز داریم تا به تثبیت عملکرد برسیم.»

خروج حدادی از رنکینگ جهانی

در جدیدترین رنکینگ اعلام شده از سوی فدراسیون جهانی دو میدانی، احسان حدادی شاخص ترین ورزشکار ایران در این رشته بدون جایگاه است و در واقع از رنکینگ خارج شده است. پیش از این حدادی در جایگاه هفتم جهان قرار داشت اما اکنون نفراتی چون حسین رسولی و صادق صمیمی دارای رنکینگ هستند اما خبری از احسان حدادی نیست. یکی از دلایل این اتفاق می تواند تعداد کم مسابقاتی باشد که حدادی شرکت کرده است. ورزشکاران باید در پنج مسابقه که مورد تایید فدراسیون جهانی باشند شرکت کنند تا در رنکینگ قرار بگیرند اما حدادی از سال ۲۰۱۹ و پس از قهرمانی جهان قطر شرایط خوبی نداشت. او تا تیرماه ۱۴۰۰ در هیچ مسابقه رسمی شرکت نکرد تا اینکه در مرحله اول لیگ باشگاهها پس از حسین رسولی دوم شد. این ورزشکار با وجود مصدومیت کمر و عدم آمادگی راهی المپیک توکیو شد و در آنجا بر تایی به طول ۵۸.۹۸ متر ثبت کرد که بیسن ۱۶ نفر گروه خود چهاردهم شد و در دهبندی نهایی بین ۳۲ ورزشکار در جایگاه ۲۶ قرار گرفت.

سرمربی هندبال در تهران

مانوئل مونتا با فرناندز سرمربی اسپانیایی تیم ملی هندبال ایران صبح روز گذشته از طریق جایگاه تشریفات اختصاصی فرودگاه بین المللی امام خمینی (ره) با استقبال مرتضی حسن پور، نایب رییس فدراسیون هندبال، وارد تهران شد. جلسه با علیرضا پاکدل رییس فدراسیون هندبال و تماشای مسابقات لیگ برتر هندبال مردان از مهمترین برنامه های سرمربی تیم ملی هندبال در نخستین روز حضورش در ایران بود. فدراسیون هندبال حدود یک ماه پیش بعد از ماه تلاش برای جذب سرمربی خارجی با فرناندز اسپانیایی قرارداد بست. مسابقات هندبال قهرمانی مردان آسیا قرار است اواخر دی به میزبانی ایران انجام شود و تیم ملی باید خود را برای این مسابقات آماده کند. قرار است فرناندز در حین مسابقات لیگ برتر ملی پوشان را انتخاب کند و بعد از پایان مرحله نخست مسابقات لیگ برتر هندبال مردان اردوی تیم ملی تشکیل شود.

سجاد و شهریار؛ یک مقایسه آماری

کدام مهاجم زهردارتر است؟

آرپاطاری

اما برای مقایسه دقیق آنها، باید فاکتورهای متفاوتی را در کنار هم قرار داد.

شرايط سنی

شهریار مغاللو ۲۶ ساله است و هنوز می تواند سال های بیشتری را در فوتبال ایران سپری کند. سجاد شهپاززاده اما چهار سال و نیم از او بزرگ تر است و در حوالی ۳۱ سالگی قرار دارد. با توجه به اینکه تیم جیبی تا همین حالا هم علی ابراهیمی ۳۱ ساله را جذب کرده، خرید سجاد میانگین سنی این تیم را به شکل قابل توجهی بالا خواهد برد. علاوه بر این، عیسی آل کثیر هم در همین شرایط سنی قرار دارد و دیگر یک فوتبالیست جوان به شمار

نمی رود. اگر ملاک تنها شرایط سنی باشد، مغاللو خرید ایده آل تری به شمار می رود. چرا که او هنوز می تواند به اوج دوران فوتبالی برسد و همچنان یک دوره زمانی نسبتا طولانی را در پیش خواهد داشت. ۳۱ سالگی البته به معنی ناکارآمدی سجاد نیست و او هنوز در استانداردهای فوتبال ایران، مهاجم درجه یکی محسوب می شود. با این وجود در شرایط سنی، مغاللو به سجاد برتری خواهد داشت.

تفاوت رقم قرارداد

اگر رقم قرارداد ملاک جذب این دو نفر باشد، خرید سجاد به مراتب کم تر هزینه خواهد داشت. هر تیمی که شهریار مغاللو را بخواهد، باید یک رقم قابل توجه به باشگاه سانتا کلارا

تعداد گل ها

سجاد شهپاززاده با ۲۰ گل زده، بهترین گلزن لیگ برتر بیست و یکمین فصل های دوران فوتبالیش را سپری کرده و در تیم محرم، درخشش قابل توجهی داشته است. شهریار مغاللو اما از نیم فصل به پرسپولیس ملحق شده و در لیگ برتر، تنها چهار گل به ثمر رسانده است. سجاد این فصل در لیگ برتر و جام حذفی، ۳۳ بار برای سپاهان به میدان رفته و ۲۱ بار توانسته دروازه رقیب را باز کند. او در تک تک نبردهای این فصل لیگ برای طلایی ها توپ زده است. شهپاززاده چهار پاس گل هم به هم تیمی ها رسانده است. شهریار مغاللو در لیگ برتغال، جام حذفی این کشور، لیگ برتر ایران، جام حذفی ایران و لیگ قهرمانان آسیا، مجموعا ۲۵ بازی انجام داده و تنها ۹ گل به ثمر رسانده است.

شهریار توانسته سه پاس گل هم برای هم تیمی ها صادر کند. در مجموع آمار گلزنی سجاد در این فصل، به مراتب ایده آل تر به نظر می رسد.

نرخ تبدیل شوت به گل

اگر تنها به آمار لیگ برتری این دو مهاجم نگاه کنیم، متوجه خواهیم شد که مغاللو اساسا علاقه بیشتری به شوت زدن به طرف دروازه رقیب دارد. شهریار در لیگ برتر بیست و یکمین فصل، ۲۰۷ شوت به طرف دروازه رقیب داشته است. این در حالی است که سجاد به ازای هر نبرد تنها دو شوت داشته است. با این وجود در نرخ تبدیل شوت به گل، شهپاززاده برتری محسوسی نسبت به حرفش داشته است. ۳۷.۵ درصد شوت های سجاد در این فصل به گل تبدیل شده اند. این آمار برای

هر تیمی که شهریار مغاللو را بخواهد، باید یک رقم قابل توجه به باشگاه سانتا کلارا پرداخت کند. علاوه بر این، خود مغاللو نیز دستمزدمی در حد پنج میلیارد تومان خواهد داشت. این رقم در مجموع بسیار سنگین به نظر می رسد. سجاد اما با رقم به مراتب کم تری جذب خواهد شد

شهریار مغاللو ۱۳ درصد است. در واقع شهپاززاده شوت های کم تر اما کاملا مفیدتر و دقیق تری به طرف دروازه تیم های حریف می زند.

نبردهای بزرگ

یکی از فاکتورهای مهم برای مهاجمان لیگ برتری، درخشش در نبردهای بزرگ و تعیین کننده است. اولین بازی بزرگ این فصل سجاد مقابل پرسپولیس بود که شهپاززاده موفق به گلزنی در آن نشد. او در نیم فصل اول مقابل فولاد و تراکتور هم گل نزد اما در آخرین مسابقه نیم فصل توانست دروازه استقلال را باز کند. شهپاززاده در نیم فصل دوم هم دروازه استقلال را باز کرد و توانست توپ را از خط دروازه پرسپولیس و فولاد عبور بدهد. شهریار در نیم فصل دوم لیگ بیستم، در هیچ کدام از نبردهای بزرگ موفق به گلزنی نشد. او یک بار در لیگ و یک بار در جام حذفی به مصاف استقلال رفت و نتوانست به این تیم گل زند. او در این فصل دروازه فولاد، تراکتور و سپاهان را هم باز نکرد.

چهره به چهره

یک تغییر عجیب در باشگاه قهرمان حذفی

همه با هم علیه ثبات

آرپاطاری

هنوز یک هفته هم از قهرمانی فولاد در جام حذفی سپری نشده که سعید آذری از مدیران این باشگاه کنار گذاشته اند. اگر تصور می کنید قهرمانی حذفی دستاورد ساده ای است، باید بدانید که باشگاه فولاد در تمام تاریخش هرگز نتوانسته بود این جام را به دست بیاورد. فولاد برای ماندن در مسیر پیشرفت، به ثبات نیاز داشت اما حالا مدیرعامل باشگاه تغییر کرده و این تغییر به زودی شامل حال سرمربی باشگاه نیز خواهد شد. اتفاقی که شاید شرایط تیم را به شکل ناخوشایندی تغییر بدهد.

فولاد، مشت خوردن در اوج

این روزها در شرایط عادی، باید بهترین روزهای باشگاه فولاد خوزستان باشند. باشگاهی که به تازگی نتوانسته از یک طلسم طولانی عبور کند و قهرمانی رقابت های جام حذفی را به دست بیاورد. این اتفاق برای تیمی که تا امروز حتی در فینال این تورنمنت هم نبوده، یک موفقیت بزرگ محسوب می شود. با این حال به نظر می رسد فولادی هادرگیر نبردهای داخلی شده اند و حالا باید یک فصل پر تنش را سپری کنند. در روزهای گذشته، صحبت جدایی جواد نکونام از نیمکت

اتفاق روز

تیمی که دیگر زنده نمی شود

آرسانال؛ همان همیشگی

«صدرنشین الفبایی» جدول لیگ برتر انگلیس، در همان هفته اول مسابقه هاسر نشینی اش را از دست داد. آرسانالی ها شروع نسبتا ساده ای در این فصل داشتند و باید برابر تیم تازه صعود کرده برنتفورد به میدان می رفتند. تصور می شد این بازی با برد شاگردان آرتتا همراه شود اما آنها با یک نمایش ناامید کننده، یک شکست دردناک را تجربه کردند. آرسانال در هر دو نیمه، یک گل از برنتفورد دریافت کرد تا فصل را بدون امتیاز کلید بزند و موقتا به رده آخر جدول لیگ برتر برود. ترکیب آرسانال برای این نبرد، کاملا نامید کننده به نظر می رسد. چرا که ستاره هایی مثل لاکازت و اوبامیانگ در این

دروازه به وجود آورد. درخشش او حتی برای برخی از مربیان قدیمی فوتبال اهواز که همین حالا در لیگ برتر تیم های دیگری دارند، خوشایند نبود. چرا که آنها دوست نداشتند کسی بیرون از خوزستان، روی نیمکت تیمی از خوزستان بدرخشد. فولاد با مدیریت آذری و قرار گرفتن جواد نکونام روی نیمکت، فصل گذشته توانست سهمیه لیگ قهرمانان آسیا را به دست بیاورد. اتفاقی که پس از آخرین قهرمانی باشگاه در لیگ برتر، دیگر رخ نداده بود. فولاد با این ترکیب، آسیایی شد و یک سال بعد، برای دومین سال پیاپی مجوز بازی در آسیا را به دست آورد. آنها برای اولین بار در تمام تاریخ شان روی سکوی اول جام حذفی رفتند. برای پی بردن به اهمیت این اتفاق، کافی است بدانیم آنها از زمان شروع لیگ برتر، فقط «سه جام» قهرمانی به دست آوردند و یکی از این سه جام، با مدیریت آذری و مربیگری نکونام کسب شده است. با این حال، معلوم نیست چه روندی موجب شده که مالکان باشگاه قید این ترکیب را بزنند و آذری و نکونام را از کار برکنار کنند. بدون تردید این دو نفر بدون شغل و موقعیت خواهند ماند. هم آذری و هم نکو در بین تیم های لیگ برتر خواهان خواهند داشت اما معلوم نیست که چه سرنوشتی، انتظار باشگاه فولاد را می کشد. باشگاهی که حالا در آستانه فصل جدید، باید با ایده های تازه ای خوبگیرد.

یک تفاوت کلیدی

در باشگاه های اروپایی، تغییر مدیریت به ندرت اتفاق می افتد. چرا که هر مدیر، یک پروسه طولانی مدت را تعریف می کند و باشگاه به جزئیات این پروسه وفادار می ماند. در ایران اما حتی شما ممکن است در نقطه اوج، وادار به ترک باشگاه شوید. بدون تردید، این یکی از دلایل مسدود شدن راه پیشرفت فوتبال ایران است. فوتبالی که در آن، ایده ها تنها برای مدت کوتاهی دوام می آورند و تغییرات، اجتناب ناپذیر هستند. اتفاقی که پس از قهرمانی حذفی برای باشگاه فولاد رقم خورده، نمادی از کلیت فوتبال باشگاهی در ایران است. فوتبالی که در آن، خبری از توجه به برنامه های درازمدت نیست.

باز نشسته بود، باز نشسته نیست

جانشین سعید آذری در فولاد، حمیدرضا گرشاسبی است. جالب اینجاست که او در روزهای مدیریت پرسپولیس به دلیل «بازنشسته بودن» از کار برکنار شد و نتوانست به مدیریت این باشگاه ادامه بدهد. این هم از عجایب فوتبال ایران است که در آن، یک مدیر برای یک باشگاه بازنشسته است و در باشگاه دیگری، این اتفاق هیچ مشکلی برای او ایجاد نمی کند. اگر گرشاسبی واقعا در جمع مدیران بازنشسته قرار نداشته، معلوم نیست چرا از پرسپولیس رانده شده و اگر هم او بازنشسته است، طبیعتا انتخابش به عنوان مدیر عامل جدید فولاد خوزستان، کاملا غیرقانونی خواهد بود.

باشد. نکته حسرت برانگیز در خصوص فصل جدید لیگ برتر، بازگشت دوباره تماشاگرها به سکوی استادیوم ها است. آن جا، شرایط کاملا عادی شده و زندگی دوباره به حالت مطلوب برگشته اما در ایران، هر روز اخبار فاجعه بارتری از ویروس کرونا از راه می رسد. با این شرایط و اکسیسیاسیون، کاملا بعید است تا اواسط یا حتی شاید اواخر لیگ بیست و یکم هم خبری از تماشاگر در رقابت های لیگ برتر باشد. شاید به مرور زمان، لیگ فوتبال ایران به تنهایی تبدیل شود که همچنان در سکوت مطلق برگزار می شود. حتی بعید نیست تیم ملی در زمین رقیبها تماشاگران حریف بازی کند و در آزادی هیچ تماشاگری نداشته باشد. در حقیقت فوتبال در ایران، تاوان ناتوانی مدیرانی را می دهد که قرار بود در وزارت بهداشت، واکسیناسیون گسترده را رقم بزنند اما چنین کاری انجام ندادند و ایران را در آستانه یک فاجعه تمام عیار انسانی قرار دادند.

می دهند اما عملا ترکیب تیم شان را متحول نمی کنند. آرسانال آنقدر دچار مشکلات شده که حتی اگر به ستاره های دنیای فوتبال پیشنهاد بدهند، آنها چنین درخواستی را نمی پذیرند و زیر بار چنین اتفاقی نمی روند. جذب آرتتا هم نتوانسته چیزی را در آرسانال تغییر بدهد و بعید نیست که خیلی زود، کاسه صبر هواداران آرسانال هم مقابل این مربی سرریز شود و موعد اخراج مرد اسپانیایی از راه برسد.

ناکامی دور باره آرسانال، یک اتفاق کاملا قابل پیش بینی در شروع فصل جدید لیگ برتر بود. درخشش برنتفورد اما غیر قابل پیش بینی به نظر می رسید. هیچ کس تصور نمی کرد زنیور ها در اولین مسابقه لیگ برتری شان این چنین درخشان ظاهر شوند. در این مسابقه، سامان قدوس هم ۹۰ دقیقه روی نیمکت بود. ستاره ای که مهره های مهم پستی اش کاملا درخشان ظاهر شدند تا شانس زیادی برای فیکس شدن در شروع فصل نداشته